

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

การข่มขืนกระทำชำเราและการกระทำอนาจารเป็นความผิดอาญาตามประมวลกฎหมายอาญาแห่งราชอาณาจักรไทย แต่การกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศดังกล่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกระทำอนาจาร ยังคงเกิดขึ้นอย่างสมำเสมอในสังคมไทย ผู้ถูกกระทำส่วนใหญ่เป็นสตรีเพศ เด็ก และผู้ด้อยโอกาสที่จะปักป้องดูแลตนเอง ผู้กระทำส่วนใหญ่เป็นบุรุษเพศที่อยู่ในฐานะหนึ่งกว่าผู้ถูกกระทำทั้งในด้านพละกำลัง ฐานะทางเศรษฐกิจ ฐานะทางสังคม และหน้าที่การทำงาน

การกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ เช่น การกระทำอนาจาร ดังกล่าวนั้น หากมองจากมุมของผู้ถูกกระทำ การกระทำนานั้นคือการคุกคามทางเพศ ซึ่งหากเกิดขึ้นในที่ทำงานหรือระหว่างปฏิบัติงาน การกระทำนานั้นคือการคุกคามทางเพศในที่ทำงาน ซึ่งก่อให้เกิดความสูญเสียแก่น่วยงานนั้นโดยตรง เนื่องจากผู้ถูกคุกคามทางเพศในที่ทำงานมักจะได้รับผลกระทบอย่างแรงจากการถูกคุกคาม ทำให้ไม่ต้องการทำงานอีกด้อไป เพราะไม่ต้องการพบเจอผู้ที่คุกคามตนเอง ไม่ต้องการถูกคุกคามซ้ำ ประสบภัยภาพในการทำงานลดลง หน่วยงานเสียผลประโยชน์อันควรจะได้รับจากการทำงานของบุคลากรที่ถูกคุกคามทางเพศ

การต่อสู้ของผู้หญิงกลุ่มนี้ตลอดระยะเวลา ๓๔ ปีที่ผ่านมา ทั้งในฐานะพนักงานหญิงของบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ในฐานะสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจบริษัทการบินไทย และสุดท้ายในฐานะผู้ร่วมอุดมการณ์กระบวนการประชาสังคมเพื่อยุติการกระทำความรุนแรงต่อสตรี เป็นเส้นทางการต่อสู้เพื่อยุติการเลือกปฏิบัติต่อพนักงานหญิงและการคุกคามทางเพศในที่ทำงานโดยตรง เป็นเส้นทางการต่อสู้ที่ควรได้รับการบันทึกไว้เป็นประวัติศาสตร์การต่อสู้เพื่อคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของผู้หญิงไทย ผลสำเร็จของการต่อสู้มีมากมาย รวมถึงการที่ล่าสุดบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ได้ประกาศนโยบายและระเบียบบริษัทเพื่อปักป้องคุ้มครองพนักงานจากการถูกคุกคามทางเพศในที่ทำงาน แต่ก็มีอุปสรรคในการต่อสู้เป็นระยะเวลา ๓๔ ปีก็มีมากมายเช่นกัน

รายงานศึกษาวิจัยฉบับนี้ จึงทำหน้าที่เพียงนำบทเรียนบางส่วนมานำเสนอ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนา เพื่อให้สังคมไทยและองค์กรทุกภาคส่วนในสังคมก้าวไปสู่สังคมที่ปราศจากการคุกคามทางเพศ และองค์กรที่ปราศจากการคุกคามทางเพศในที่ทำงาน อย่างแท้จริง